

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7718010027
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kohutová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7718010027.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kohutovej a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. mája 2019 v trestnej veci obžalovaného K. P., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 21. 3. 2019, sp. zn. 3T/7/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný K. P. uznaný vinným zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. a prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 1.9.2017 v čase okolo 17.00 hod. v D., okr. C. na ul. I. potom, čo od ranných hodín uvedeného dňa s majiteľom rodinného domu č. XXX/XX, I. P. spoločne na lavičke pod prístreškom popíjali alkoholické nápoje a keď poškodený zaspal, následne rukou vytlačil dovnútra okno, cez neho vnikol do skladu, prešiel na 1. poschodie až do obývacej izby, odkiaľ z konferenčného stolíka odcudzil finančnú hotovosť 400 € a zo skrine igelitovú tašku s čiernym obalom formátu A4 so zberateľskými poštovými známkami v hodnote 2.000 €, kde uvedeným konaním I. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, D. spôsobil škodu odcudzením vo výške 2.400 €, pričom vyššie uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/27/2015 zo dňa 28.8.2018, právoplatným dňa 20.10.2015 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Bol mu za to uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 h), m) Tr. zák. § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému I. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, D. vo výške 400 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného I. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, D. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry, a to do výroku o treste. V písomných dôvodoch uviedol, že uvedený trest pokladá za uložený v rozpore

so zákonom, vzhľadom k tomu, že neboli splnené zákonné podmienky na jeho uloženie a taktiež neprímerane mierny s ohľadom na správanie a konanie obvineného.

Okresný súd pri ukladaní trestu nemal zohľadniť ako poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n) Tr. zák., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, čo podľa názoru súdu spočívalo v tom, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o priznaní viny, na základe čoho následne súd uznesením prijal jeho vyhlásenie. Teda uvedené je možné považovať za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže v rámci vykonávaného dokazovania pred súdom nebolo nutné prokurátorom ako orgánom činným v trestnom konaní, dokazovať vinu obžalovaného, keďže nie je nevyhnutné, aby obžalovaný napomáhal orgánom činným v trestnom konaní počas celého trestného konania a rovnako nemusí napomáhať všetkým orgánom činným v trestnom konaní, ale môže tak urobiť v ktoromkoľvek štádiu trestného konania a vo vzťahu ku ktorémukoľvek orgánu činnému v trestnom konaní, ktorý je príslušný na objasňovanie trestnej činnosti. S takýmto názorom súdu sa nemožno stotožniť, pretože vyhlásenie o vine v zmysle § 257 Tr. por. nie je možné mechanicky (formálne) stotožňovať s poľahčujúcou okolnosťou uvedenou v ustanovení § 36 písm. n) Tr. zák., tak ako to urobil okresný súd, pretože medzi vyhlásením viny zo strany obžalovaného a touto poľahčujúcou okolnosťou neexistuje žiadna spojitosť. Skrátenie súdneho konania nemožno zamieňať s pomocou obžalovaného pri odhaľovaní jeho trestnej činnosti, teda objasňovanie trestnej činnosti sa týka trestného činu a jeho páchatel'a a žiadnym spôsobom sa nedotýka procesnoprávnej úpravy týkajúcej sa vyhlásenia viny.

Neprihliadnutím na túto poľahčujúcu okolnosť by u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti a v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. by bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3.

Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Michalovce a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril aj obžalovaný K. P. prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom vyjadrení poukázal v podstate na tieto skutočnosti.

V plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku Okresného súdu Michalovce, v ktorom uviedol, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu, na osobu obžalovaného, na ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, kde dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného bude dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, kde ako poľahčujúcu okolnosť na strane obžalovaného hodnotil jeho doзнание sa k spáchanej trestnej činnosti a jej úprimné oľutovanie v zmysle ustanovenia § 36 písm. 1) Tr. zák., ako aj napomáhanie pri objasňovaní žalovanej trestnej činnosti v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák., pričom prihliadol aj na vyhlásenie obžalovaného o vine pred súdom, ktoré súd prijal, čo v zmysle súčasnej judikatúry je možné považovať za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže v rámci vykonávaného dokazovania pred súdom nebolo nutné prokurátorom, ako orgánom činným v trestnom konaní, dokazovať vinu obžalovaného, keďže nie je nevyhnutné, aby obžalovaný napomáhal orgánom činným v trestnom konaní počas celého trestného konania a rovnako nemusí napomáhať všetkým orgánom činným v trestnom konaní, ale môže tak urobiť v ktoromkoľvek štádiu trestného konania a vo vzťahu ku ktorémukoľvek orgánu činnému v trestnom konaní, ktorý je príslušný na objasňovanie trestnej činnosti. Ako priťažujúcu okolnosť súd u obžalovaného vyhodnotil jeho predchádzajúce odsúdenia v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., ako aj spáchanie viacerých trestných činov v zmysle ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zák.. Z dôvodu rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby.

Rovnako sa stotožňuje aj s výmerou trestu, nakoľko uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí dostatočnú ochranu spoločnosti pred prípadným ďalším páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného a rovnako bude dostatočne vplývať aj na jeho prevýchovu, aby si tento uvedomil následky svojho konania a v budúcnosti sa obdobného konania nedopúšťal. Uviedol, že takto uložený trest, okrem individuálnej prevencie, plní aj úlohy generálnej prevencie a odradí prípadných ďalších páchatel'ov obdobnej trestnej činnosti od jej spáchania.

V závere poukazuje na to, že v zmysle ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel' v priebehu trestného konania napomáhal príslušným orgánom najmä tým, že podrobne objasní svoju trestnú činnosť. Táto okolnosť však nemôže mať pre objasnenie zásadný význam. Zásadný význam pre trestné konanie má totiž dokazovanie, ktoré sa vykonáva tak, ako v tomto prípade, v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 10. marca 2015, sp. zn. 4Tdo 76/2014). Z uvedenej konštatácie teda jednoznačne vyplýva, že poľahčujúca okolnosť, a teda napomáhanie páchatel'a pri objasňovaní trestnej činnosti, nezohrávala zásadný význam v rámci prebiehajúceho trestného konania a bola len jednou z okolností, ktorá svedčila v prospech obžalovaného, nakoľko Okresný súd Michalovce prihliadal aj na ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorého podstata spočíva v tom, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a rovnako aplikoval aj ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., kde súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Na základe uvedeného navrhol odvolaciemu súdu, aby v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. odvolanie Okresnej prokuratúry Michalovce zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd na základe takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne súd len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

Z predloženého trestného spisu vyplýva, že obžalovaný K. P. na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Michalovce konanom dňa 21. 3. 2019 vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe (§ 257 ods. 1 písm. b) Tr. zák.). Následne súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por. Pred rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného K. P., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prvostupňový súd zistil stanovisko prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného K. P.. Postupom podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného K. P., že je vinný zo spáchania skutku právne kvalifikovaného obžalobou ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a vyhlásil, že vykoná dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Preskúmaním výroku o treste u obžalovaného K. P. odvolací súd zistil, že osoba obžalovaného je v napadnutom rozsudku hodnotená na základe vykonaných dôkazov v súlade s ich výsledkami, pričom prvostupňový súd správne zistil, že obžalovaný K. P. má v odpise registra trestov 19 záznamov o odsúdení, v posledných desiatich rokoch 8 záznamov o odsúdení. Posledné odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Humenné zo dňa 21. 1. 2016, sp. zn. 2T/198/2015, právoplatným dňa 4. 2. 2016 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov so zaradením na výkon trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Uvedený trest vykonaný obžalovaným K. P. dňa 21. 5. 2017.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zohľadnil obžalovanému K. P. poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., tzn. že sa priznal a oľutoval svoje konanie a tiež poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na dôvody napadnutého rozhodnutia a zároveň zvyrazňuje tú skutočnosť, že obžalovaný K. P. už v štádiu prípravného konania poskytol súčinnosť orgánom prípravného konania pri objasňovaní skutku, keď vo svojej výpovedi dňa 13. 12. 2017 uviedol také údaje, ktoré umožnili týmto orgánom vytvoriť si komplexný obraz o okolnostiach činu do tej miery, že v krátkom čase bola predmetná trestná vec objasnená tak, že mohla byť podaná obžaloba na obžalovaného K. P. bez toho, aby bolo nevyhnutné skutok preukazovať rozsiahlym procesným dokazovaním, napríklad previerkou výpovede na mieste, či vyšetrovacím pokusom, prípadne vykonaním rekonštrukcie a podobne.

Na druhej strane prvostupňový súd zohľadnil pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu obžalovanému K. P. aj príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov, ako aj

príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému K. P. vychádzajúc zo zásady individualizácie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol jednak na osobu páchatela, ale aj na charakter a spôsob spáchania skutku obžalovaným, spôsobený následok a tiež na správanie obžalovaného K. P. po čine, tzn. zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovaný K. P. hneď na druhý deň po čine, t.j. 2. 9. 2017 požiadal svedka W. P., aby odovzdal obsah igelitovej tašky - kompletný čierny obal formátu A4 s odcudzenými zberateľskými poštovými známkami I. P., ktorý uvedenú skutočnosť potvrdil zhodne so svedkom W. P., a tým vlastne svojím aktívnym konaním prispel v podstatnej časti k náhrade spôsobenej škody trestným činom.

Krajský súd zistil, že obžalovaný K. P. bol rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 1. 7. 2009, sp. zn. 2T/49/2009 odsúdený za trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. (zákonom stanovený trest odňatia slobody, trestná sadzba 3 až 8 rokov, čo v súčasnosti vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 1 Tr. zák. zodpovedá kvalifikácii zločinu) na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Výrok o treste uvedeného rozsudku bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/146/09 zo dňa 23. 10. 2013, právoplatným v uvedený deň, ktorým bol obžalovaný K. P. uznaný vinným prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 10 mesiacov so zaradením na účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, v takom prípade sa nepoužije ustanovenie odseku 4 § 38 Tr. zák.

Pod pojmom opätovne treba vo vzťahu k tomuto ustanoveniu rozumieť spáchanie zločinu po tom, čo bol páchatel právoplatne odsúdený za iný zločin. Na tento znak sa neprihliadne v prípade, ak predchádzajúce odsúdenie za zločin je zahladené.

Krajský súd má za to, že v prípade, ak páchatel opätovne spáchal zločin (§ 38 ods. 5 Tr. zák.), alebo obzvlášť závažný zločin (§ 38 ods. 6 Tr. zák.), je nevyhnutné, aby výrok o vine v skutkovej vete obsahoval presnú citáciu predchádzajúceho odsúdenia a aby v procese dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo zisťované, či je možné na toto odsúdenie prihliadnuť. Musí byť preto oboznámený obsah súdnych spisov o takom skoršom odsúdení.

V prípade ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. ide síce o ustanovenie, ktoré netvorí základné znaky skutkovej podstaty trestného činu, ale odôvodňuje určitú trestnú sadzbu, a preto je potrebné ho uviesť vo výroku o vine odsudzujúceho rozsudku v skutkovej vete v súlade s ustanovením § 163 ods. 3 Tr. por.

V samotnej obžalobe prokurátora nebola ani zmienka o aplikovaní ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. Obžalovaný K. P. na podklade obžaloby urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré súd uznesením prijal. Aj s prihliadnutím na uvedené, podľa názoru odvolacieho súdu, je potrebná ochrana práv obvineného, pokiaľ ide o jeho oboznámenie sa so všetkými skutkovými závermi, ktoré budú podkladom pre výrok o treste. Obžalovaný K. P. urobil vyhlásenie o vine bez toho, aby mal vedomosť o tom, že sa priznáva k spáchaniu skutku s vedomím, že opätovne spáchal zločin i napriek tomu, že za zločin už bol odsúdený. Uvedené neprimerane zasahuje do základných práv obžalovaného.

Výkladom ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. možno dospieť k záveru, že slovné spojenie „pri opätovnom spáchaní zločinu“ odkazuje na objektívnu stránku trestného činu, t.j. konanie páchatela a zároveň aj na subjektívnu stránku - zavinenie páchatela - to znamená, vedomosť páchatela o tom, že opätovne pácha zločin napriek tomu, že za zločin už bol odsúdený. Keďže napadnutý rozsudok vo výroku o vine neobsahuje, že obžalovaný K. P. opätovne spáchal zločin i napriek tomu, že za zločin už bol odsúdený, nie je možné obžalovanému trest ukladať za aplikácie § 38 ods. 5 Tr. zák. V tejto súvislosti treba napokon uviesť, že takýto návrh nebol prokurátorom ani prezentovaný na hlavnom pojednávaní okresného súdu a rovnako ani na verejnom zasadnutí krajského súdu a nie je ani obsahom písomne podaného odvolania.

Vzhľadom na uvedené zistenie odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade je nevyhnutné uložiť obžalovanému K. P. úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 36 mesiacov po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností a zistení.

Keďže obžalovaný K. P. bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním teraz posudzovaných trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, prvostupňový súd postupoval v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. a zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Výrok o náhrade škody prvostupňového rozsudku nebol odvolaním napadnutý, a preto ho krajský súd nepreskúmaval a rovnako ani správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Pre úplnosť však krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že v skutku napadnutého rozsudku je nesprávne identifikované predchádzajúce odsúdenie obžalovaného K. P. a to rozsudok Okresného súdu Humenné, sp. zn. 2T/27/2015 zo dňa 28. 8. 2018, právoplatné dňa 20. 10. 2015, pričom správne malo byť uvedené - trestný rozkaz Okresného súdu Humenné zo dňa 28. 8. 2015, sp. zn. 2T/27/2015, právoplatný dňa 20. 10. 2015.

Krajský súd, vzhľadom na ustanovenie § 257 ods. 5 Tr. por., nemohol uvedené pochybenie okresného súdu napraviť, a preto naňho len v tomto rozhodnutí poukázal.

Z uvedených dôvodov krajský súd o odvolaní prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.